

Diumenge, 26 de setembre de 2021

Sardenya 318 · 08013 Barcelona · +34 93 436 6933

Mare de Déu de la Mercè, mare dels captius

Quan cantem els goigs a la Mare de Déu de la Mercè, ens adreçem confiadament a ella dient-li: «Dels captius Mare i Patrona, puix del cel ens heu baixat». I en el salm de la missa de la seva festa hi trobem: «He vist la captivitat dels meus fills i de les meves filles, i els he deslliurat» (Sl 125).

Certament l'orde de la Mercè, fundada per Sant Pere Nolasc i Sant Ramon de Penyafort, va néixer per alliberar els cristians que, presoners en les terres sarraïnes, vivien sota l'esclavatge. El lema dels mercedaris, "dono la meva vida per la teva", ens recorda aquest sofriment, però, sobretot, el desig i la voluntat de lliurar-se, sota l'empara de la Mare de Déu, fins a donar la vida si cal, a favor de la dignitat i la vida de l'altre.

Avui no vivim aquells moments, però hi ha moltes captivitats, no només el nostre sistema penitenciari, sinó la situació en la que es troben moltes persones portant una vida malmesa que ataca la seva dignitat de fills i filles de Déu. Només hem de fer un cop d'ull al telenotícies o obrir un diari i ens hi apareixen els captius del segle XXI: els treballadors en condicions infrahumanes, especialment infants; les víctimes de xarxes d'ús i abús en explotació del seu cos; els emigrants fugits de les guerres o desastres naturals...

I no cal que anem tan lluny! En el nostre món occidental, teòricament culte i en progrés, hi trobem els adolescents alienats per la imatge pública que han de donar seguint uns canons de bellesa que no van més enllà de la talla trenta-sis; els joves de la generació més preparada de la història que es troba en un món laboral que els

menysté amb contractes efímers i mal pagats que no els permeten desenvolupar el seu projecte vital, sense estabilitat ni possibilitat de crear una llar; els avis oblidats i abandonats per les seves famílies que – com diu el Papa Francesc – els descarten; les víctimes de la xenofòbia o el racisme, o els perseguits i insultats per la seva manera de ser i viure, només pel fet de ser diferents; aquells que pateixen la persecució,

massa sovint fins a la mort, de la violència nascuda d'un trencament emocional o de la violència vicària; i ja no parlem del qui, pel motiu que sigui, és víctima d'una persecució mediàtica que envaeix la seva privacitat sense escrúpols ni respecte. De tot plegat n'hem viscut casos ben notoris en moments molts

recents a prop nostre.

Avui som molts els captius de tota mena, i som molts els qui ens aixopluguem sota la Mare de Déu de la Mercè implorant la seva intercessió per la seva i la nostra llibertat, per una vida digna i millor. En celebrar les festes de la «Princesa de Barcelona», no només li demanen que protegeixi la seva ciutat, sinó que també som convidats a contemplar les captivitats del nostre món arreu, i les nostres pròpies, físiques, emotives i espirituals, i, posant-les als seus peus, demanar que tots siguem un xic mercedaris i visquem donant la nostra vida, en el dia a dia, a favor del qui pateix.

Molt bona i santa festa de la nostra patrona, la Mare de Déu de la Mercè!

Mn. Josep M. Turull, el vostre rector

Sant Vicenç de Paül

27 de setembre

Sant Vicenç de Paül va néixer al poblet de Pouy, al sud-est de França, el 1581. Era d'una família pobre de pagesos i es va ordenar sacerdot amb només vint anys. Va començar a exercir de rector de parròquia i també va entrar al servei espiritual de la família aristocràtica dels Gondi. Quan es va adonar de les condicions materials i espirituals de la població camperola i del clergat que l'atenia, va dedicar la resta de la seva vida a l'evangelització i redempció espiritual i material dels pobres i a la formació del clergat. Per això va fundar la Congregació de la Missió (els pares Paüls) el 1625 i la Companyia de les Filles de la Caritat el 1633 amb santa Lluïsa de Marillac. Amb tots ells va contribuir a la renovació espiritual i social de França. Va morir a París el 27 de setembre de 1660.

Va ser canonitzat pel papa Climent XII el 1737, i el papa Lleó XIII el va proclamar patró universal de totes les obres de caritat el 1885. Per l'atenció constant i entregada que els va tenir, se l'anomena el "Pare dels Pobres".

A la Sagrada Família la imatge va ser modelada i realitzada per l'escultora Núria Tortras i hi va ser col·locada el 7 de novembre de 1998.

La podeu observar des del carrer de la Marina, tocant al carrer de Mallorca.

Sant Jeroni

30 de setembre

Sant Jeroni va néixer a Stridon (a l'actual Croàcia) cap al 340. Pertanyia a una família benestant i es va apassionar per la literatura clàssica. Va ser batejat el 366 pel papa Liberí i va passar un temps com eremita al desert (per això apareix acompanyat d'un lleó). Va ser secretari del papa Damas (per això sovint se'l representa vestit de cardenal) i, quan aquest papa va morir, es va traslladar a Betlem, on va fundar un monestir (a la imatge de la Sagrada Família hi porta l'hàbit propi), en el qual va culminar la seva obra de traducció de tota la Bíblia al llatí, la llengua vulgar de llavors, la qual cosa va fer que aquesta traducció s'anomenés "La Vulgata" (és el llibre que porta en l'escultura de la Sagrada Família), traducció que va ser l'oficial de l'Església catòlica fins a meitats del segle XX. També va escriure molts comentaris bíblics i va combatre les heretgies del seu temps, alhora que té una important correspondència. Va morir a Betlem el 30 de setembre del 420. És considerat un dels grans Pares de l'Església.

L'escultura de la Sagrada Família és obra de Núria Tortras, i hi va ser col·locada el 10 de març de 2001. La podeu observar des del carrer de la Marina, pel cantó del carrer de Mallorca, tocant a la Façana del Naixement.